

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.210/2023/3.
A felperes:	felperes (felperes címe)
Az alperes:	Szajol Község Önkormányzatának Jegyzője (alperes címe)
Az alperes jogi képviselője:	dr. Bartók László jegyző
A per tárgya:	végrehajtási ügyben indult mulasztási per
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel érintett eljárás:	Debreceni Törvényszék 5.K.702.660/2022/15. számú végzéssel kijavított 5.K.702.660/2022/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ügy előzménye, hogy a felperes birtokvédelmi eljárást kezdeményezett a társasházban felette lakó perben nem álló bérlők ellen, kifogásolva azok nyugalma zavaró, napi rendszeres hangoskodását. A megyei Megyei Kormányhivatal határozatszám 1

iktatószámú eljáró hatóságot kijelölő határozata (a továbbiakban: Kijelölő határozat) alapján eljáró alperes a 2020. november 9. napján kelt határozatszám2 iktatószámú határozatával (a továbbiakban: Birtokvédelmi határozat) a felperes birtokvédelmi kérelmének helyt adott és kötelezte a birtoksértőket az eredeti birtokállapot helyreállítására, és a további birtoksértő magatartásuktól eltiltotta őket. A felperes 2020. december 1., majd 2021. december 20. napjain kelt leveleiben – intézkedésüket kérve – tájékoztatta a bérbeadó város1 Önkormányzata képviselőit a bérlők birtokháborító magatartásának folytatódásáról. A bérbeadó önkormányzat tájékoztatása szerint felszólították a bérlőket a társasházi együttélés szabályainak betartására, azonban a bérleményellenőrzésen a bérleti szerződés felmondására szolgáló okot nem tapasztaltak.

[2] Ilyen előzmények után a felperes 2022. április 11. napján a bíróságon terjesztett elő beadványt, amelyet a bíróság a Birtokvédelmi határozat végrehajtására, hatósági úton történő kikényszerítésre irányuló kérelemnek tekintve, és megküldte az alperesnek. A felperes a 2022. július 19. napján kelt levelében kérte az alperest, hogy bírálja el a bíróság által részére megküldött Birtokvédelmi határozat hatósági úton történő kikényszerítésre irányuló kérelmet, amely kérelme válasz nélkül maradt. A felperes 2022. október 3. napján a birtokháborítás megszüntetése érdekében a megye2 Kormányhivatalhoz fordult, majd az ennek nyomán eljáró megyei Megyei Kormányhivatal a 2022. október 29. napján kelt határozatszám3. iktatószámú levelében tájékoztatta a felperest, hogy kötelezte az alperest a végrehajtás elrendelésére, valamint a végrehajtás foganatosítása iránt szükséges intézkedések megtételére.

A felperes keresete és az alperes védirata

[3] A felperes 2022. október 10. napján benyújtott keresetében – annak perben pontosított tartalma szerint – az alperes mulasztásának megállapítását kérte. A polgári perben és a közigazgatási bírósági eljárásban alkalmazható nyomtatványokról szóló 17/2020. (XII. 23.) IM rendelet 19. melléklete szerinti keresetlevél nyomtatványon a bérlők által tanúsított jogsértő magatartás megszüntetését, az önkormányzati lakáshasználati joguk megvonását kérte; alperesként Szajol Község Önkormányzatát, vitatott közigazgatási cselekményként a Kijelölő határozatot és a Birtokvédelmi határozatot jelölte meg; kereseti kérelemként a közigazgatási cselekmény hatályon kívül helyezését, valamint a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal vagy a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatban okozott kár megtérítésére, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelezést húzta alá. Az elsőfokú bíróság 2. sorszámu végzésével Szajol Község Önkormányzatát a perből elbocsátotta és az alperest perbe állította, majd 3. sorszámu végzésében tájékoztatta a felperest, hogy keresetét – annak tartalma szerint – a Birtokvédelmi határozat végrehajtásával összefüggésben az alperes mulasztásának megállapítására irányuló keresetnek tekinti, és akként bírálja el. A felperes 5. sorszámu beadványában a keresetlevél nyomtatvány 4.4. pontjában megjelölt sérelemdíj megállapítása iránti kérelmét visszavonta. Az elsőfokú bíróság 10. sorszámu felhívására a felperes 11. sorszámu beadványában megjelölte a Birtokvédelmi határozat végrehajtása iránt előterjesztett kérelme teljesítésének elmaradásáról történő tudomásszerzésének időpontját, közölte, hogy a „csendháborítás továbbra is fennáll”.

[4] Az alperes érdemi védekezést tartalmazó védíratot nem terjesztett elő. Tájékoztatta az elsőfokú bíróságot, hogy a 2022. december 6. napján kelt határozatszámú iktatószámú végzésével (a továbbiakban: Végrehajtási döntés) elrendelte a Birtokvédelmi határozat végrehajtását, egyidejűleg a birtoksértő állapot fennállására tekintettel a birtoksértőket – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 131. §-a alapján alkalmazandó, a bírósági végrehajtásáról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 174. § c) pontja alapján – 10.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. A bíróság felhívására a felperes 13. sorszámu beadványában a keresetét a Végrehajtási döntésre tekintettel is fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 127. §-a és 129. §-a idézésével, a Kúria Kfv.III.37.776/2020/5. és Kf. VI. 39.847/2021/3. számú ítéleteiben foglaltak figyelemmel – rögzítette, hogy a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 23. § (1) és 24. § (1) bekezdései alapján a birtokvédelem kérdésében hozott határozata végrehajtásáról a jegyző az Ákr. megfelelő alkalmazásával gondoskodik. A végrehajtást az Ákr. 133. § (1)-(2) bekezdései értelmében a döntést hozó hatóság a kérelem beérkezésétől számított 5 napon belül rendeli el. A mulasztási per az elmulasztott döntés kikényszerítésére irányul, ezért abban az esetben, ha a közigazgatási szerv időközben meghozta a korábban elmulasztott döntését, ezáltal orvosolta mulasztását, a Kp. 127. §-a szerinti mulasztásról sem lehet szó, így a mulasztási perben keresetnek helyt adó ítélet nem hozható. Az alperes a határidő jelentős túllépésével és felügyeleti eljárást követően hozta meg a végrehajtást elrendelő határozatát, azonban a felperes mulasztási keresetének a Végrehajtási döntés meghozatalát követően nem lehetett helyt adni. Megjegyezte, hogy a határidő jelentős túllépése a közigazgatási jogkörben okozott kártérítési felelősséget megalapozhatja, a perindításra nyilvánvalóan az alperes mulasztása adott okot.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében a felperes annak megváltoztatásával a bérlők bérleti szerződésének felmondásával vagy a lakás ismételt bérbeadásával az eredeti birtokállapot visszaállítását kérte. Előadta, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet az Ákr. 133. §-át, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat sérti, valamint indokolásának (6) bekezdése jogkérdésben eltér a Kúria közzétett Kfv.III.37.776/2020/5. számú határozatában foglaltaktól. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a határidő jelentős túllépésével és csak a felügyeleti eljárást követően hozta meg a végrehajtást elrendelő határozatát. A foganatosított végrehajtás nem volt kellő visszatartó erejű a bérlők jogsértő magatartásának megszüntetésében. Továbbá az

alperes a 2022. július 19. napján részére megküldött, határozat hatósági úton történő kikényszerítésére irányuló kérelmet érdemben nem bírálta el, válasz nem érkezett.

[7] A fellebbezésre az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen hívta fel a döntéséhez irányadó, releváns jogszabályokat, és azok alapján jogszerű döntést hozott, döntésével – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egyetértett.

[10] A másodfokú bíróság előjáróban rögzíti, hogy a felperes az ügy ura, szabadon határozza meg, hogy a Kp. 38. § (1) bekezdésében felsorolt kereseti kérelmek közül mit kér a bíróságtól. A bíróságnak a kereseti kérelem típusának [Kp. 38. § (1) bekezdésének felsorolt pontjai], valamint a kereset, azaz az állított jogsérelem [Kp. 37. § (1) bekezdés f) pont] meghatározására nincs lehetősége; valamely kereseti kérelem, illetve állított jogsérelem elbírálásának mellőzésére a Kp. 2. § (4) bekezdésébe foglalt tartalom szerinti elbírálás nem ad alapot. A felperes a jelen ügyben a kereseti kérelmének elsőfokú bíróság által mulasztási kereseti kérelemként történő beazonosítását, Szajol Község Önkormányzatának perből történő elbocsátását és az alperes elsőfokú bíróság általi perbeállítását sem az elsőfokú peres eljárásban, sem fellebbezésében nem kifogásolta, elbírálatlan kérelmére nem hivatkozott. Így a másodfokú bíróság az alperes mulasztásának megállapítására irányuló kereseti kérelemnek mulasztási perben történő elbírálását jogszerűtlennek nem tekintette. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a keresetlevél formanyomtatványon aláhúzott marasztalási kereseti kérelem a felek közötti közigazgatási szerződéses vagy közszolgálati jogviszony hiányában nem volt értelmezhető, ezen kérelmét a felperes vissza is vonta. A formanyomtatványon megjelölt Birtokvédelmi határozat megtámadására nem a közigazgatási per, hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:8. § (3) bekezdése szerinti polgári (birtok)per lett volna indítható, a Kijelölő döntés pedig önálló keresettel nem támadható [R. 12. §], az alperes birtokvédelmi határozata elleni jogorvoslatban lett volna kifogásolható, amely ellen keresettel - a benyújtására rendelkezésre álló határidőben - a felperes nem élt.

[11] A felperes célja az egyes eljárások, így a jelen mulasztási per kezdeményezésével egyértelműen a bérlők bérleti szerződésének felmondásával a birtokháborítást elkövető bérlők eltávolítására irányult. A bérbeadó önkormányzat és a bérlők között azonban a bérleti jogviszony létrejöttére és megszüntetésére a Ptk., valamint a lakások

és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény rendelkezései vonatkoznak, a bérbeadó önkormányzat és a bérlok bérleti jogviszonyának alakítására, a lakásbérlet megszüntetésének kikényszerítésére sem az alperesnek, sem a közigazgatási ügyben eljáró bíróságnak hatásköre nincsen. Egyedül a jegyző által meghozott birtokvédelmi határozat végrehajtása tekinthető a R. 24. §-a és az Ákr. 131. § (1) bekezdése alapján közigazgatási ügynek, amely során meghozandó közigazgatási cselekmény (egyedi döntés) elmulasztása esetén közigazgatási per indítható. A közigazgatási perben eljáró bíróság a végrehajtási eljárás elrendelésének elmaradása vagy a végrehajtás megindítása esetén az abban hozott döntés elmaradása esetén rendelkezik a mulasztás megállapítására hatáskörrel [Kp. 129. § (1) bekezdés].

[12] Az elsőfokú bíróság az irányadó ítélkezési gyakorlattal egyezően állapította meg, ha a közigazgatási szerv – mint jelen ügyben az alperes – a közigazgatási cselekményt megvalósította, azaz az egyedi döntést meghozta, akkor mulasztásról nincs szó, mulasztási ítéletnek nincs helye (Kfv.III.37.776/2020/5.). Az elsőfokú bíróság a Kúria fellebbezésben hivatkozott ezen határozatától jogkérdésben nem tért el, a felperes erre történő hivatkozása alaptalan. Nem annak van jelentősége, hogy az alperes elérte-e a felperes által óhajtott eredményt, amelyre a fentiek szerint hatásköre nincsen, hanem annak, hogy a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségének eleget tett-e. A Birtokvédelmi határozattal az alperes elrendelte az eredeti birtokállapot helyreállítását – amely rendelkezés a felperes álláspontjától eltérően nem a bérlok bérleti szerződése megszűnését, hanem a felperes zavartalan (szükségtelenül zavaró hangoskodástól mentes) birtoklásának helyreállítását jelenti –, és bérloket eltiltotta a birtoksértő magatartásuktól, jelesen a zavaró hangoskodástól. A felperes 2022. április 11-i beadványában a Birtokvédelmi határozat végrehajtását, azaz az abban foglaltak hatósági úton történő kikényszerítését kérte; a két megfogalmazás egyazon eljárás lefolytatására kötelezi az alperest. Az elsőfokú ítélet meghozatala előtt a R. 24. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 133. § (1) bekezdése alapján az alperes a végrehajtást elrendelte. A meghatározott cselekmény végrehajtásának Vht. 174. §-ában felsorolt módját az Ákr. 131. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Vht. 177. § (1)-(2) bekezdései alapján az alperes határozhatta meg, aki a Végrehajtási döntéssel pénzbírság kiszabása mellett döntött, azaz a végrehajtást az Ákr. 134. § (1) bekezdése és a R. 23. § (1) bekezdése alapján foganatosította. Amennyiben a felperes álláspontja szerint a végrehajtás módját (pénzbírság kiszabása) az alperes a végrehajtás foganatosítása során nem megfelelően választotta meg vagy a pénzbírság összege a Birtokvédelmi határozatban meghatározott cselekmény végrehajtásának kikényszerítését nem eredményezi vagy eredményezte, törvényi határidőben jogorvoslással élhet. A Végrehajtási döntéssel szembeni jogorvoslati kérelmének elbírálására a R. 24. § (2) bekezdése alapján a vármegyei kormányhivatal jogosult. A felperes, amennyiben a végrehajtási eljárás eredménytelen voltát észleli, ismételten végrehajtást kérhet, vagy új birtokháborítás esetén újabb birtokvédelmi eljárást kezdeményezhet. Ennél fogva az elsőfokú bíróság az Ákr. 133. §-át nem sértette meg, a mulasztási perben hozott ítéletében a Végrehajtási döntés jogszerűségének kérdésében nem foglaltatott állást.

[13] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elbírálta, ítéletében megállapította, hogy a Végrehajtási döntést az alperes nem az Ákr. 133. § (2) bekezdésében meghatározott határidőben belül rendelte el, így a felperes ésszerű határidőn belül történő tisztességes ügyintézéséhez való joga sérült. Ezért a felperes Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk

(7) bekezdéseiben foglalt tisztességes ügyintézéshez, valamint bírósági jogorvoslathoz fűződő jogainak sérelme nem állapítható meg.

[14] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Az alperes a másodfokú eljárásban ellenkérelmet nem nyújtott be, perköltséget nem számított fel, ezért arról a bíróságnak a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint 82. § (1) és (3) bekezdései alapján rendelkeznie nem kellett.

[16] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában és a 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számlára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a kötelezett megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[17] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a, valamint a 127. §-a alapján alkalmazandó 124. § (5) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 6.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

